

Vydáva Rím.-kat. farský úrad Kokšovce č.118, telefón: 77 98 118,
email: kokšovce@rimkat.sk

Rozprávajme sa o smrti... aj s deťmi!!!

Prečo musel ocko zomrieť? Čo znamená byť mŕtvy? Kde je dedko teraz? Vráti sa? A čo sa stane s jeho telom? Niekedy nás vedia poriadne zaskočiť svojimi otázkami. O to skôr ak sa týkajú niečoho, k čomu len t'ažko nachádzame slová. Možno sa zo všetkých síl usilujeme chrániť ich od bolestivých skúseností, považujeme ich za príliš krehké na to, aby mohli čeliť niečomu takému zdrvujúcemu, ako je smrť. Unesú to? Akokoľvek by sme však chceli zastierať pred nimi skutočnosť, zatvárajúc ich do sladkých a bezpečných perníkových chalúpok, kde sa ich nič t'aživé nemôže dotknúť, neochránime ich pred utrpením, pretože i tak ich realita smrti nejakým spôsobom dostihne. Akurát nebudú na ňu dostatočne pripravené alebo jej nebudú správne rozumieť, čo ich napokon zraní omnoho väčšmi, ako keby sme ich naučili, že bolest i smrť k životu človeka patria a sú jeho prirodzenou súčasťou. Nie, neizolujme ich od života, ktorý je krásny, no i t'ažký zároveň. Potrebujeme im ukázať celú paletu farieb, pretože inak nebudú pripravené čeliť všetkému, čo prináša. Ak sa v živote k detom správame neprimerane ochranársky a volíme pre ne len to, čo im je príjemné, uzatvárame ich do nereálnej idylky a do seba, do ich vlastného egoizmu, neučíme ich tak nič o láske a robíme z nich neschopných v živote niečo zniest a obetovať sa pre väčšie dobro. Ale my predsa nežijeme len preto, aby nám bolo vždy dobre, máme vyšší cieľ, chceme sa stať dobrými! A to sa nezaobíde bez toho, aby sme sa vystavili zomieraniu a aby sme to primeraným spôsobom učili aj svoje deti. Potom ich nezničí žiadna tragédia, nezdraví ich náhla smrť domáceho miláčika, odchod babičky a dedka, či smrteľná nehoda ocka, pretože ony už smrť nejakým spôsobom poznajú, zakúšajú ju vtedy, keď sa učia niečoho zriecť. Nie, naše deti nemusia mať všetko, dokonca im škodí ak majú všetko. Už odmala ich môžeme pripravovať na smrť tým, keď ich viedieme k tomu, aby sa podelili s čokoládou alebo autičkom, pomohli mamke pri upratovaní, nevysmievali sa chorému spolužiakovi či prijali nejakú drobnú trpkosť či nepohodlie. Naše pochopenie smrti a spôsob jej prijatia rastie a dozrieva v nás tempom, v ktorom dozrievame aj my. Deti sa vyrovnávajú so smútkom a stratou odlišne v rôznom veku. V ranom detstve ich uspokojí obyčajná definícia. Smrť vnímajú ako skutočnosť, ktorú možno nejako zvrátiť. Zvyknú tiež veriť, že smrť milovanej soby zapríčinili samy. Staršie deti sa väčšmi zaujímajú o fakty a okolnosti smrti. V predpubertálnom veku a neskôr majú silnú potrebu hľadať odpovede u svojich vrstovníkov, začínajú si tiež uvedomovať, že smrť je nezvratná. Nemusíme ovládať všetky zákonitosti detského vývinu na to, aby sme im dokázali byť blízko v tom, ak sú nejakým spôsobom konfrontované so smrťou. Dokonč. na 4.str.

FARSKÉ OZNAMY:

BOHOSLUŽBY Farnosti KOKOŠOVCE

33. TÝŽDEŇ CEZ ROK (19.11.2018 – 25.11.2018)

19.11	PO	Pondelok v 33. týždni	DULOVA VES	7.30	+ rod. Hudákovej + rod. Repkovej č.83
20.11	UT	<i>Bl. Anny Kolesárovej panny a mučenice, Spomienka</i>	KOKOŠOVCE	17.30!	+ Bartolomej + Žofia + Elena a ost. rod. Jenčovej č.294
			LESÍČEK	16.45	<i>Sv. liturgia s myrovaním a požehnaním detí</i>
21.11	STR	<i>Obetovanie Panny Márie, Spomienka</i>	ŽEHŇA <i>16 h. katechéza</i>	17.30	+ Angelika + Pavol a ost. rod. Dospivovej č.58
			ZLATÁ BAŇA	18.15	+ rod. Mattovej + rod. Dorkovej č.103
22.11	ŠT	<i>Sv. Cecílie, panny a mučenice, Spomienka</i>	KOKOŠOVCE	18.00	+ Štefan + Margita a ost. rod. Vaškovej, Kmecovej, Bednárikovej, Ivaneckej č.89
			DULOVA VES	18.00	+ Vincent + Mária + Ján + Jozef + Mária č.142
23.11	PIA	<i>Piatok v 33. týždni</i>	KOKOŠOVCE	18.00	+ Anna + Tomáš + Imrich + Pavol a ost. r. Eštočinovej a Bednárikovej č.72
			DULOVA VES	18.00	+ Jozef + Anna a ost. rod. Baranovej a Komárovej č.103
24.11	SO	<i>Sv. Ondreja Dung-Laka, knaza a spol., mučeníkov</i>	DULOVA VES	8.00	+ Jozef + Anna č.85
		<i>S nedel'ou platnosťou</i>	KOKOŠOVCE	18.00	ZBP Mária, Peter a na ich úmysel č.154
25.11	NE	<i>Nedela Krista Kráľa</i>	DULOVA VES	8.30	Poděkovanie za 70 r. Jozefína č.47
			KOKOŠOVCE	10.30	ZBP Kataríny č.59
			ZLATÁ BAŇA	9.00	ZBP rod. Pulíkovej a rod. Kundríkovej č.101
			ŽEHŇA	10.00	Poděkovanie za 50 rokov manželstva Ján a Kveta č.56
			LESÍČEK	8.00	<i>Sv. liturgia</i>

„Keď chceš zachrániť svet,
vráť sa do svojej rodiny a miluj ju ! ! !“ sv. Matka Tereza

Dokončenie z 1. strany:

Bud'me pripravení vnímať ich otázky a primerane na ne reagovať'. Nevyhýbajme sa im len preto, že máme obavy z toho, čo povedať a ako to povedať'. Linda Goldmanová (*detská terapeutka*) tvrdí, že uvážlivou a láskyplnou odpoveďou môžeme nepríjemné myšlienky a pocity diet'at'a utíšiť'. Ak budeme brat' ich otázky vážne, môžeme im dat' zakúsiť pocit istoty a bezpečia. Ignorovanie detských otázok na tému smrti, môže podľa nej viest' len k tomu, že sa pýtať prestanú. Vysielame im tak signál, že diskusia na túto tému nie je žiaduca. Otázky detí v súvislosti so smrťou vypovedajú o podstate ich vnútorného sveta a poskytujú nám hlboký náhľad do ich zármutku. Rozhovor o smrti zvyčajne nebýva jednoduchý. Napriek tomu je však nevyhnutné, aby sme vo vzťahu k diet'at'u boli vždy pravdiví. Linda Goldmanová potvrdzuje, že deti majú vyvinutú vedomú aj nevedomú vnímanosť na to, či sa im klame. Utrpia tak stratu dôvery voči dospelým a svetu, ktorý ich obklopuje. Nemusíme si lámat' hlavu s nachádzaním zložitých odpovedí, deti sa často uspokoja s jednoduchým vysvetlením spojeným s uistením, že sa kedykoľvek môžu pýtať na niečo ďalšie, čo im nie je dostatočne jasné. Rozoberajme s nimi predovšetkým fakty, čo sa stalo dotyčnému človeku, teda napr. takto: Maminka zomrela, pretože prechádzala cez cestu a zrazilo ju auto. Tvoj ocinko mal rakovinový nádor, ktorý bol tak veľký, že jeho telo prestalo fungovať'. Hospic je miesto, kde sú veľmi chorí ľudia a už sa asi telesne neuzdravia. Pohreb je zvláštne príležitosť', kde sa s dedkom môžeme rozlúčiť....Pripomínajme det'om hlavne to, že to nebola ich vina a že smrť blízkeho nespôsobili ony. Definujme smrť: Smrť nastane vtedy, keď telo prestane fungovať'. Ľudia zvyčajne zomierajú, keď sú veľmi starí, veľmi chorí a nevládni, alebo keď je ich telo natol'ko poranené, že už im doktori ani sestričky nedokážu pomôcť'. Linda Goldmanová nás povzbudzuje, aby sme sa det'om nebáli odhaliť, že smrť je tajomstvo, že dospelí v súvislosti s ňou nepoznajú odpovede na všetky otázky, nevedia všetko o tom, čo sa deje s človekom po nej, no možno sa za tým tajomstvom skrýva viac, než si dokážeme predstaviť'. Tu je i priestor na jasné odovzdávanie kresťanskej viery a nádeje vo večný život a nebo. Naši blízki zomrelí sa už sice k nám nevrátia, ale ich život pokračuje v nebi u Boha, kde sa raz s nimi stretneme. Predstava o tom, kde sa milovaný človek po smrti nachádza, dodáva diet'at'u pokoj a pocit bezpečia. A to je práve uprostred traumatizujúcich okolností najdôležitejšie: pomôcť diet'at'u uveriť, že napriek tomu, že jestvuje smrť, svet je pre neho bezpečným a reálnym miestom, v ktorom môže slobodne rásť a rozvíjať sa.

Monika Janotáková, SLOVO+, č.20, str. 12

„Smrť je koniec nášho života na zemi. Po nej odchádzame do nebíčka, alebo do očistca, alebo do pekla, podľa nášho správania sa na zemi.“

Barborka, 7 r.

„Smrť je to, keď zomriem. Po nej nasleduje predstúpenie pred Boha.“

Monika, 13 r.